

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/51/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5820010265
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5820010265.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov Mgr. Anny Mihálikovej a JUDr. Štefana Tomáša, na verejnom zasadnutí konanom 23. januára 2024 prejednal odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 4T/49/2020 z 2.3.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), f), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 4T/49/2020 z 2.3.2023.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por., podľa § 285 písm. c) Tr. por.

obžalovaného A. B., nar. X.X.XXXX v C., trvale bytom D. E. XX,
F. C.,

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Námestovo č. Pv 44/19/5507-40 zo 4.8.2020, doručenej Okresnému súdu Námestovo 5.8.2020, pre skutok obžalobou právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d) Tr. zák., účinného do 31.7.2019, ktorý mal spáchať tak, že:

bez príslušného povolenia, bez súhlasu vlastníkov a bez akéhokoľvek právneho vzťahu k dotknutej parcele v katastrálnom území obce D. v doposiaľ presne nezistený deň roku 2018 G. B., nar. XX.X.XXXX, presne ukázal miesto a parcelu, ktorej však nebol vlastníkom, kde má rúbať, ako aj stromy ktoré má vyťažiť, nakoľko sa predtým dohodli, že mu dá palivové drevo, následne dňa 13.9.2018 v čase okolo 09.00 hod. G. B. na A. B. označenom mieste na parcele č. E-KN 7444 vyrúbal 3 ks smreka obyčajného (Picea abies), v objeme 4,56 m3 a na hranici parciel E-KN 7444 a E-KN 7457 - 2 ks smreka obyčajného (Picea abies), v objeme 5,22 m3, pričom 3 ks smreka obyčajného sa nachádzali na parc. č. C-KN 1224 vedený ako lesný pozemok a 2 ks smreka obyčajného sa nachádzali na parc. č. C-KN 1225 vedený ako trvalý trávny porast, ktoré potom traktorom vytiahol z lesa na lúku, čím neoprávneným vyťažením stromov spôsobil majiteľom parcely č. E-KN 7444 zapísanej na liste vlastníctva č. LV XXXX D. B., nar. XX.X.XXXX a H. A., nar. X.XX.XXXX, a majiteľom parcely E-KN 7457 zapísanej na liste vlastníctva č. LV XXXX I. D., nar. X.XX.XXXX, J. D., nar. X.XX.XXXX a J. K., nar. XX.X.XXXX, celkovú škodu vo výške 418,36 eur,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodené I. K., nar. XX.XX.XXXX v Námestove, trvale bytom D. E. XXX, F. C., H. A., nar. X.XX.XXXX v D., okres C., trvale bytom J., K. E. XXX/X, D. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom K., H. L. E. XXXX/X, s nárokmi na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 4T/49/2020 z 2.3.2023 bol obžalovaný A. B. postupom podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Námestovo, sp. zn. Pv 44/19/5507-40, doručenej Okresnému súdu Námestovo 5.8.2020, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d) Tr. zák., účinného do 31.7.2019, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že:

bez príslušného povolenia, bez súhlasu vlastníkov a bez akéhokoľvek právneho vzťahu k dotknutej parcele v katastrálnom území obce D. v doposiaľ presne nezistený deň roku 2018 G. B., nar. XX.X.XXXX, presne ukázal miesto a parcelu, ktorej však nebol vlastníkom, kde má rúbať, ako aj stromy ktoré má vyťažiť, nakoľko sa predtým dohodli, že mu dá palivové drevo, následne dňa 13.9.2018 v čase okolo 09.00 hod. G. B. na A. B. označenom mieste na parcele č. E-KN 7444 vyrúbala 3 ks smreka obyčajného (*Picea abies*), v objeme 4,56 m³ a na hranici parciel E-KN 7444 a E-KN 7457 - 2 ks smreka obyčajného (*Picea abies*), v objeme 5,22 m³, pričom 3 ks smreka obyčajného sa nachádzali na parc. č. C-KN 1224 vedený ako lesný pozemok a 2 ks smreka obyčajného sa nachádzali na parc. č. C-KN 1225 vedený ako trvalý trávny porast, ktoré potom traktorom vytiahol z lesa na lúku, čím neoprávneným vyťažením stromov spôsobil majiteľom parcely č. E-KN 7444 zapísanej na liste vlastníctva č. M. XXXX D. B., nar. XX.X.XXXX a H. A., nar. X.XX.XXXX, a majiteľom parcely E-KN 7457 zapísanej na liste vlastníctva č. LV XXXX I. D., nar. X.XX.XXXX, J. D., nar. X.XX.XXXX a J. K., nar. XX.X.XXXX, celkovú škodu vo výške 418,36 eur,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Proti rozsudku súdu podal riadne a včas odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že s oslobodzujúcim výrokom sa nestotožňuje. Z výroku súdu implicitne vyplýva, že skutok sa stal a je trestným činom. Poukázal na to, že stromy síce vypíliť a vytiahol z lesa G. B., avšak konal tak

na základe pokynu, resp. súhlasu obžalovaného, ktorý mu v teréne ukázal stromy, ktoré môže spíliť. Poukázal aj na to, že obžalovaný nemal k pozemkom, na ktorých sa stromy nachádzali, žiadne dispozičné právo, a preto je potrebné konanie obžalovaného označiť ako konanie nepriameho páchatela, tzn. použil na spáchanie trestného činu osobu, ktorá konala v skutkovom omyle a v jeho dôsledku nemohla pochopiť význam svojho konania. Obžalovaný tak vedome neoprávnené nakladal s vecou, ktorá mu nepatrí, a po subjektívnej stránke jeho konanie jednoznačne smerovalo k spôsobeniu zákonom predpokladaného následku spôsobom, ktorý postihuje ustanovenie § 212 ods. 2 písm. d) Tr. zák., účinného

do 31.7.2019. Okresný súd z hľadiska obžaloby vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, avšak zistený skutkový a právny stav nevyhodnotil správne. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd, ako odvolací súd, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné, avšak pre iné skutočnosti, než ktoré uviedol vo svojom odvolaní.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých

okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 285 písm. c) Tr. por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

V tejto súvislosti treba poznamenať, že dôvod oslobodenia podľa § 285 písm. c) Tr. por. je daný vtedy, ak nebolo preukázané, že skutku sa dopustil obžalovaný. Nie je pritom rozhodujúce, či súd zistil inú osobu ako páchatel'a, alebo či sú tu len pochybnosti, ktoré nedovoľujú spoľahlivo vyvodiť záver o vine obžalovaného.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd sa dôsledne riadil vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami. Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci, a to pri plnom uplatnení všetkých základných zásad trestného konania pri vykonávaní dôkazov, najmä zásad ústnosti, priamosti a bezprostrednosti. V odôvodnení rozsudku v súlade s § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, taktiež akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, a dostatočne vysvetlil, prečo dospel k oslobodzujúcemu rozhodnutiu.

Aj podľa názoru krajského súdu oslobodzujúci výrok prvostupňového súdu je správny a zákonný a je logickým obrazom existujúceho dôkazného stavu.

Krajský súd zdôrazňuje, že náležité zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. vyžaduje, aby každá okolnosť, dôležitá pre rozhodnutie, bola spoľahlivo preukázaná v súlade so skutočnosťou tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za náležité zistenie skutkového stavu veci nemožno preto považovať len zistenie o nepravdepodobnosti dokazovanej okolnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že neexistuje, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného alebo celkom opačného záveru. Vyhodnotenie dôkazu súd nemôže ukončiť záverom, podľa ktorého sa určitá okolnosť, ktorá vyplynula z dokazovania, zdá alebo nezdá pravdepodobná, o to viac, že má možnosť vykonaním dôkazu vlastnú pochybnosť odstrániť a vytvoriť si podmienky k jednoznačnému záveru.

Náležité zistenie skutkového stavu veci znamená, že orgán činný v trestnom konaní sám určuje mieru dokazovania, ktoré musí v konaní vykonať, aby bola táto požiadavka splnená. Aj postup prokurátora podľa § 234 ods. 1 Tr. por. (podanie obžaloby) predpokladá dostatočne objasnenie veci minimálne v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, že:

- skutok sa stal,
- skutok vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu,
- existuje spoľahlivý záver, že žalovaný skutok spáchal obvinený a
- nie sú dané okolnosti vylučujúce trestnú zodpovednosť.

Vyššie uvedené podmienky tvoria nevyhnutý základ na posúdenie, či výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania dostatočne odôvodňujú postavenie obvineného pred súd. Ak nebude splnená čo i len jedna z nich oprávnene a opodstatnene, prichádza do úvahy postup súdu podľa § 241 ods. 1 písm. f) Tr. por.

Prokurátor nemôže vyvodzovať náležité zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. len z domniek a hypotéz, pretože takýto stav vyvoláva vážne pochybnosti o náležitom zistení skutkového stavu veci a v žiadnom prípade neumožňuje úvahy prokurátora o tom, že obvinený by mal byť dôvodne postavený pred súd. Záver prokurátora o náležitom zistení skutkového stavu veci, vyjadrený aj podaním obžaloby, musí mať oporu v zhromaždených dôkazoch.

V predmetnej veci orgány činné v trestnom konaní, najmä v štádiu prípravného konania nepostupovali v súlade so zásadou náležitého zistenia skutkového stavu veci - § 2 ods. 10 Tr. por., keď nezabezpečili relevantné a procesne spôsobilé dôkazné prostriedky, ktoré by bez akýchkoľvek pochybností preukázali, že skutok spáchal obžalovaný.

Podstata súdnej trestnej činnosti obžalovaného podľa prokurátora mala spočívať v tom, že bez príslušného povolenia, bez súhlasu vlastníkov a bez akéhokoľvek právneho vzťahu k dotknutej parcele v

katastrálnom území obce D. v doposiaľ presne nezistený deň roku 2018 G. B., nar. XX.X.XXXX, presne ukázal miesto a parcelu, ktorej však nebol vlastníkom, kde má rúbať, ako aj stromy ktoré má vyťažiť, nakoľko sa predtým dohodli, že mu dá palivové drevo, následne dňa 13.9.2018 v čase okolo 09.00 hod. G. B. na A. B. označenom mieste na parcele č. E-KN 7444 vyrúbala 3 ks smreka obyčajného (Picea abies), v objeme 4,56 m³ a na hranici parcel E-KN 7444 a E-KN 7457 - 2 ks smreka obyčajného (Picea abies), v objeme 5,22 m³, pričom 3 ks smreka obyčajného sa nachádzali na parc. č. C-KN 1224 vedený ako lesný pozemok a 2 ks smreka obyčajného sa nachádzali na parc. č. C-KN 1225 vedený ako trvalý trávny porast, ktoré potom traktorom vytiahol z lesa na lúku.

Podľa názoru krajského súdu vyššie uvedené skutkové okolnosti vo vzťahu k obžalovanému neboli preukázané žiadnym relevantným dôkazom. Znenie samotného skutku v obžalobnom návrhu, najmä časti: „...obžalovaný A. B. svojmu bratovi G. B. presne ukázal miesto a parcelu, kde má rúbať stromy, ako aj stromy, ktoré má vyťažiť, a že malo ísť konkrétne o parcely č. E-KN 7444 a hranice parcel E-KN 7444 a E-KN 7457, na ktorých mal vyrúbať 5 ks smreka obyčajného (Picea abies) o objeme 9,78 m³... „ je len hypotetickou úvahou prokurátora, ktorá nemá oporu v žiadnom dôkaze.

Vina obžalovaného musí byť preukázaná nespochybniteľne a musí sa opierať o dôveryhodné dôkazy. Súhrn priamych a nepriamych dôkazov musí tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru.

V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že je povinnosťou prokurátora vinu obžalovanému preukázať. Je výlučne vecou obžalovaného, pre aký spôsob obhajoby sa rozhodne. Obžalovaný na svoju obhajobu uvádzal, že on ukázal svojmu bratovi jeho pozemky, EKN parc. Č. 7546, 7547, 7550, v katastrálnom území D., kde sa nachádzalo niekoľko suchých, ako aj sčasti poškodených smrekov. Jednalo sa výlučne o pozemky, ktoré sú v jeho vlastníctve. Bratovi neoznačil stromy na iných ako vlastných pozemkoch. Jednalo sa o šesť stromov, ktoré bratovi presne ukázal a ktoré mal brat následne vyťažiť. S poukazom na vzdialenosť parcel uvádzaných v obžalobe a parcel, ktorých je spoluvlastníkom, nie je možné, aby sa brat pomýlil. Policajtov žiadal, aby išli na tvar miesta, oni to však odmietli. Brat mu tvrdil, že bol len na jeho parcele a nikde inde nebol.

Ak prokurátor považoval vyššie uvedenú obhajobu obžalovaného za nelogickú, nehodnovernú a tvrdenia obžalovaného ohľadne jeho nevedomosti, na akých parcelách jeho brat vyťažil smrek, že bratovi ukázal len pozemky, ku ktorým má vlastnícke, resp. spoluvlastnícke právo, mal uvedenú obhajobu bez akýchkoľvek pochybností vyvrátiť.

Obhajobu obžalovaného v tomto smere potvrdzuje výpoveď svedka G. B., ktorý uviedol, že nebol na inej parcele, len na bratovej. On to ukázal aj policajtom. Potom to bolo uzavreté, že sa ťažilo z pozemku A. B. a K. N.. Netuší, kedy sa to zmenilo. Spíliť štyri sucháre a dva, ktoré boli ešte s koreňmi. V podstate to organizovali D.. Tí zavolali aj K. N., aby si zobral drevo, keďže sa im zobrazilo ich prístrojom na zameriavanie, že tá hora patrí jeho bratovi aj N.. On ho ani nechcel, ale povedali mu, že tá hora patrí aj jemu, nech si ho vezme. Svedkyňa H. B. potvrdila, že na miesto prišiel K. N. na traktore a zobral si drevo s tým, že ide o drevo z jeho parcely. Svedok H. C. vypovedal, že na druhý deň po tom, ako mali byť stromy B. vypílené, prišiel na lúku a pri lese videl stiahnutých päť kusov kmeňa smreka. Tu mu policajti povedali, že jeden odpílený kmeň si už deň predtým zobral asi I. O.. Policajti mu povedali, že stromy mali byť vypílené na parcele jeho sestry K. A.. Päť klátov dreva odviezol na traktore do rodičovského domu v D.. Tu ich pokáľal a použil pre vlastnú potrebu. Teda urobil to, čo chceli policajti, teda, aby to drevo odviezol a spracoval. Až potom, nevie za akú dobu, mu policajti oznámili, že tie stromy neboli vypílené na parcele jeho sestry, ale patrili do susednej parcely.

Je nepochybné, že v priebehu celého trestného konania, t.j. v štádiu prípravného konania, ani v konaní pred súdom prokurátor, ako nositeľ „dôkazného bremena“ na preukázanie viny obžalovaného, nezabezpečil dôkaz, napr. previerku výpovede na mieste činu (§ 158 Tr. por.), ktorý dôkaz by vniesol svetlo do prejednávaneho prípadu. Na jeho základe by bolo možné (jednotlivo aj v súhrne s ostatnými dôkazmi) vyhodnotiť výpovede obžalovaného, či je pravdivé jeho tvrdenie, že bratovi ukázal len pozemky, ku ktorým má vlastnícke, resp. spoluvlastnícke právo,

a že len na týchto pozemkoch mohol brať vyťažiť drevo. Na základe vykonanej previerky výpovede na mieste by bolo možné vyhodnotiť (jednotlivo aj v súhrne s ostatnými vykonanými dôkazmi) aj svedecké výpovede G. B., ktoré konkrétne parcely mu označil brat a na ktorých mohol vyťažiť drevo a či sa jednalo o parcely a pozemky uvedené v obžalobe a či sa jednalo o vyťažené smreký uvedené v obžalobe. Previerku výpovede na mieste činu bolo nutné vykonať aj z dôvodu, že svedok G. B. potvrdil, že nebol prítomný pri geodetickom zameriavaní pozemkov, kde mal vykonať ťažbu dreva, teda keď bolo zistené, že má ísť o parcely KN č. XXXX a XXXX, nakoľko pôvodne boli parcely stotožnené ako parcely patriace obžalovanému a iným osobám. Dôkazná situácia v prejednávanej trestnej veci je neprehľadná a nepreskúmateľná aj z toho dôvodu, že drevo, ktoré malo byť vyťažené svedkom G. B., bolo ihneď (t.j. v kritický deň, aj v nasledujúci deň) na základe pokynov príslušníkov polície inými osobami z miesta činu odvezené a následne aj spotrebované.

Z obsahu trestného spisu je zistiteľné, že vykonanie dôkazu - previerky výpovede na mieste činu navrhol už samotný obžalovaný v prípravnom konaní, keď tvrdil, že policajtov žiadal, aby išli na tvar miesta, oni to však odmietli. Previerku výpovede na mieste činu navrhol aj obhajca obžalovaného na hlavnom pojednávaní konanom na okresnom súde 14.12.2021 po výpovedi svedka G. B., z ktorej vyplynulo, že tesne po skutku bola parcela stotožnená, že je vo vlastníctve obžalovaného a K. N. a pár dní na to sa výrub posunul do iných parciel. Okresný súd na návrh obhajcu nariadil vykonanie previerky na mieste činu na deň 12.10.2022, od ktorej bolo upustené z dôvodu neprítomnosti obhajcu obžalovaného a svedka G. B.. Obhajca trval na návrhu na doplnenie dokazovania vykonaním previerky na mieste činu aj na hlavnom pojednávaní konanom 16.2.2023. Návrh na doplnenie dokazovania okresný súd zamietol. Prokurátor prítomný na hlavnom pojednávaní uviedol, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania.

Možno pripustiť, že súd v zmysle § 2 ods. 11 Tr. por. môže vykonať na hlavnom pojednávaní aj dôkazy, ktoré strany nenavrhli. Iniciatíva súdu pri vykonávaní dôkazov má však svoje hranice a tie končia tam, kde začínajú hranice spravodlivého procesu (§ 2 ods. 7) a hranice rovnosti strán v konaní pred súdom a kontradiktórneho procesu (§ 2 ods. 14).

Z uvedeného vyplýva, že ak by krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu a nariadil doplnenie dokazovania vykonaním previerky na mieste činu, konal by tak v neprospech obžalovaného a pomáhal by prokurátorovi. Podľa názoru krajského súdu by tým došlo k porušeniu nielen zásady rovnosti strán v konaní pred súdom, ale aj zásady spravodlivého procesu. V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že v zmysle § 1 Tr. por. je trestný proces upravený ako kontradiktórne konanie dvoch protistrán – prokurátora na jednej strane a obvineného a jeho obhajcu na strane druhej, ktoré budú pred súdom predkladať a vykonávať dôkazy, ktoré obvineného usvedčujú alebo oslobodzujú, pričom ich posúdenie bude úlohou súdu ako nestranného rozhodovacieho orgánu. Platí teda, že súd má rozhodnúť spor medzi prokurátorom (štátom) a obvineným. Pri tomto rozhodovaní musí súd zachovať nestrannosť a nesmie napomáhať jednej alebo druhej strane.

S ohľadom na uvedené skutočnosti krajský súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že v danom prípade dôkazná situácia neposkytuje dostatočný podklad na rozhodnutie o vine obžalovaného. Treba konštatovať, že celá koncepcia trestného stíhania bola založená len na úvahách a domnienkach prokurátora. Nie je síce vylúčené a skutočne to tak aj mohlo byť, že skutok spáchal obžalovaný, avšak v trestnom konaní nebolo bez pochybností preukázané a stotožnené miesto, konkrétna parcela, ktorú ukázal obžalovaný svojmu bratovi, aby na nej vyrúbal drevo. Úvahy a domnienky nepostačujú na pozitívne rozhodnutie o vine a v takom prípade je súd povinný aplikovať zásadu *in dubio pro reo*.

Použitie zásady „*in dubio pro reo*“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému skutkovému stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

S poukazom na uvedené zásady potom krajský súd považuje napadnutý rozsudok za zákonný a oslobodzujúci výrok v súlade so zásadou „*in dubio pro reo*“.

Na základe odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného krajský súd sám vo veci rozhodol a postupom podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodených I. K., H. A., D. B., ktorí si voči obžalovanému uplatnili nárok na náhradu škody, obligatórne odkázal na civilný proces, nakoľko obžalovaný bol spod obžaloby oslobodený a okresný súd o tomto výroku nerozhodol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.